3376
02 เม.ย. 2568
ฝ่ายบริหารทั่วไป
เลขที่รับ 874
วันที่ 02 เม.ย. 2568
เวลา

ที่ มท ๐๘๐๒.๕/ว๒๔๐๖

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

ตามที่อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาเห็นชอบและมอบหมายให้กองการเจ้าหน้าที่จัดทำสรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ตามแนวทางปฏิบัติหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ศาล หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ศึกษาทบทวนหรือเป็นแนวทางปฏิบัติราชการทุกไตรมาสไม่น้อยกว่าห้าเรื่อง โดยให้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นโดยกองการเจ้าหน้าที่ได้จัดทำสรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัยแล้ว จึงขอแจ้งสรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ไตรมาสที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรในสังกัดทราบต่อไป ทั้งนี้ รายละเอียดสามารถสืบค้นได้ทาง www.dla.go.th หัวข้อ “หน่วยงานภายใน” หน่วยงาน “กองการเจ้าหน้าที่” เมนู “วินัย” หรือสแกนผ่าน QR code

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘

สำเนา ท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช ปลดทายาทเสนอชื่อบุคลากรในสังกัดทราบ

กองการเจ้าหน้าที่
กลุ่มงานวินัย
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ภายใน ๑๒๐๖
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

(นายวิทวัส จูห้อง)
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

สรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัย
และการดำเนินการทางวินัย

(นายภาพจน์ จิตร์เพ็ชร์)
ท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช

หน.กลุ่มงาน..... วันที่...../...../.....
ผู้ปฏิบัติ..... วันที่ 2 / เมษ / 68

สรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัย และการดำเนินการทางวินัย ไตรมาสที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

จัดทำโดย
กองการเจ้าหน้าที่ (กลุ่มงานวินัย)
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เรื่องที่ ๑
แนวทางการพิจารณาทางวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญ
ผู้กระทำผิดวินัยโดยทุจริตในการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นสูงขึ้น

๑. ข้อเท็จจริง

ก.พ. พิจารณาเห็นสมควรที่จะได้หาทางป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกในการเข้ารับราชการหรือในการเลื่อนชั้นของข้าราชการ **ก.พ. จึงลงมติให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ กวดขันควบคุมเกี่ยวกับการสอบให้เคร่งครัดยิ่งขึ้น และถ้าปรากฏว่ามีการทุจริตในการสอบดังกล่าวควรลงโทษในสถานหนัก ถ้าปรากฏว่าผู้เข้าสอบที่ทุจริตนั้นเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงทบวงกรมอื่น ก็ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเจ้าของสังกัดทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย**

๒. หลักปฏิบัติราชการ

สำนักงาน ก.พ. รายงานคณะรัฐมนตรีว่า มีข้าราชการจำนวนไม่น้อยกระทำผิดวินัยโดยทุจริตในการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นสูงขึ้น แต่ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งลงโทษเพียงลดขั้นเงินเดือน ซึ่ง ก.พ. พิจารณาเห็นว่า การกระทำดังกล่าวเป็นเรื่องร้ายแรงที่ทำความเสียหายแก่หลักการของกฎหมายที่ประสงค์จะจัดสรรให้ได้ข้าราชการที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความประพฤติดีไว้ใช้ราชการเป็นอย่างยิ่ง และเห็นว่าแม้การกระทำจะไม่สำเร็จเพียงพยายามทุจริตแต่ถูกจับได้เสียก่อนก็ตาม ถือได้แล้วว่าเป็นการกระทำผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ควรที่จะได้ปราบปรามให้เด็ดขาด และ ก.พ. ได้มีมติกวดขันเรื่องดังกล่าวมาครั้งหนึ่งแล้ว แต่ไม่สู้จะได้ผล จึงเห็นว่าเพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเรื่องนี้ หากคณะรัฐมนตรีจะได้พิจารณามีมติให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ กำชับข้าราชการในสังกัดให้สังวรในเรื่องการทุจริตในการสอบ และถ้าข้าราชการผู้ใดทุจริตหรือพยายามทุจริตในการสอบให้ลงโทษในสถานหนักแล้วจะเป็นทางยับยั้งการทุจริตให้น้อยลงได้ทางหนึ่ง **ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๑๑ ลงมติให้กระทรวงกรมต่าง ๆ กำชับผู้บังคับบัญชาให้ลงโทษแก่ข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบในสถานหนัก**

ต่อมา ได้มีการหารือว่ามติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้นซึ่งออกในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ใช้บังคับ เมื่อพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวถูกยกเลิกไปแล้วยังใช้บังคับได้หรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมิได้เป็นมติคณะรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ หากแต่เป็นมติคณะรัฐมนตรีที่สั่งกำชับและกำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องการลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบ ทั้งความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับต่อมาและฉบับปัจจุบันก็ได้บัญญัติไว้เช่นกัน **มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจึงหาได้ถูกยกเลิกไปไม่**

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๕ (๔)

๔. แหล่งที่มา

๔.๑ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๑/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๐๒

๔.๒ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๑/ว ๕๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐

๔.๓ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๗๐๑ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๕

เรื่องที่ ๒
ผลทางกฎหมายของการแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

๑. ข้อเท็จจริง

หลังจากที่หน่วยงานของรัฐได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการรายนางสาว ป. แล้ว หน่วยงานของรัฐได้มีหนังสือเชิญให้นางสาว ป. รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการซึ่งนางสาว ป. ได้รับหนังสือฉบับดังกล่าวแต่ไม่ได้ไปรับทราบคำสั่งตามที่กำหนด หน่วยงานของรัฐจึงได้ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยพร้อมแจ้งสิทธิในการคัดค้านกรรมการให้นางสาว ป. ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังที่อยู่ตามภูมิลำเนาตามหลักฐานของทางราชการ โดยมีนาง ท. รับหนังสือไว้แทน หลังจากนั้นคณะกรรมการสอบสวนวินัยมีหนังสือเชิญให้นางสาว ป. รับทราบข้อกล่าวหา แต่นางสาว ป. ไม่ได้ไปรับทราบข้อกล่าวหา ประธานกรรมการสอบสวนจึงมีหนังสือแจ้งให้นางสาว ป. มารับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๒ จำนวน ๒ ฉบับ โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้นางสาว ป. โดยนาย ย. รับหนังสือดังกล่าวไว้แทน แต่เมื่อพ้นกำหนด ๑๕ วันแล้ว นางสาว ป. ไม่ได้ดำเนินการใด ๆ คณะกรรมการสอบสวนวินัยจึงดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อไป และได้มีหนังสือแจ้งให้นางสาว ป. เข้าพบคณะกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา แต่นางสาว ป. เพิกเฉย คณะกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการจึงได้มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๓ จำนวน ๒ ฉบับ และกำหนดให้นางสาว ป. เก็บไว้หนึ่งฉบับ ลงชื่อวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนให้กับคณะกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการหนึ่งฉบับ พร้อมกับมีหนังสือแจ้งนางสาว ป. ให้ติดต่อให้ถ้อยคำชี้แจง หรือหนังสือแก้ข้อกล่าวหา หรือส่งมอบเอกสารต่าง ๆ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่นางสาว ป. ได้รับหนังสือดังกล่าว โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ EMS ภายในประเทศไปยังผู้ฟ้องคดี ปรากฏว่ามีผู้รับไว้แทนนางสาว ป. แต่เมื่อพ้น ๑๕ วันแล้ว ปรากฏว่า ไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืนจากนางสาว ป.

๒. หลักปฏิบัติราชการ

ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา สรุปได้ว่า ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามที่กำหนดในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉย คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ฟ้องคดี ณ ที่อยู่ของผู้ฟ้องคดีที่ให้ไว้กับทางราชการแล้ว ปรากฏว่า มีผู้รับไว้แทนผู้ฟ้องคดีแล้วแต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการใด ๆ ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยชอบแต่ไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา กรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ ดังนั้น การที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยจะทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ให้ถ้อยคำชี้แจงนำสืบแก้ข้อกล่าวหาหรือแสดงพยานหลักฐานของตนนั้น ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีและคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดโดยชอบแล้ว

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๔. แหล่งที่มา

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๗๔๔/๒๕๖๓

นางเพ็ญศรี ศรีประเสริฐ
กลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เรื่องที่ ๓
การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๑. ข้อเท็จจริง

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้นำเรื่อง เสนอ อ.ก.พ.จังหวัด ให้ปลดนาย ว. เจ้าพนักงานปฏิบัติงาน โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ออกจากราชการ กรณีถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมในข้อหามียาบ้าไว้ในครอบครองและศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ๑ ปี และปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี อ.ก.พ.จังหวัด พิจารณาแล้ว มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องระดับโทษ จึงให้รอการพิจารณาไว้ก่อน เพื่อขอทราบแนวทางการพิจารณาจากสำนักงาน ก.พ. ว่า ก.พ. ได้เคยพิจารณาวางแนวทางไว้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง และระดับโทษอยู่ในระดับใด และหากนำนโยบายของรัฐบาลที่ว่า ผู้เสพยาบ้าเป็นผู้ป่วยควรได้รับการรักษา เมื่อบำบัดจนหายดีแล้ว และเลิกยาเสพติดโดยเด็ดขาด มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานดีขึ้น มาเป็นเหตุลดหย่อนโทษได้หรือไม่

๒. หลักปฏิบัติราชการ

ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๗๐๙.๑/๕๓๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒ วางหลักปฏิบัติกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดว่าเป็นกรณีที่ถือได้ว่าเป็นผู้กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว โดยยาเสพติดประเภทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) เป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง ที่ ก.พ. ได้เคยพิจารณาและวางแนวทางการลงโทษข้าราชการผู้เสพและผู้ครอบครองไว้ว่า เป็นผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ส่วนจะนำนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดว่า ผู้เสพเป็นผู้ป่วยมาเป็นเหตุลดหย่อนโทษให้ต่ำกว่าเกณฑ์นั้น เห็นว่ามิอาจกระทำได้ เพราะนโยบายการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นนโยบายที่มุ่งใช้กับประชาชนซึ่งเป็นผู้ติดยาเสพติด นอกจากนี้ในส่วนของการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้กำหนดมาตรการอย่างเคร่งครัดให้กระทรวง ทบวง กรม และองค์กรต่าง ๆ ปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายโดยให้ถือว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาความมั่นคงของชาติ ดังนั้น หากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดร้ายแรง แต่ถูกลงโทษในสถานเบาย่อมจะเป็นการสวนทางกับมาตรการที่ทางราชการได้วางไว้ และเป็นผลทำให้การปราบปรามเรื่องยาเสพติดไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างจริงจัง ดังนั้น กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญเสพหรือมียาเสพติดประเภทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ไว้ในครอบครอง ถือได้ว่าเป็นผู้กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง สำหรับระดับโทษหากมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษจะนำมาประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ แต่จะลดโทษลงต่ำกว่าปลดออกจากราชการมิได้

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๔)

๔. แหล่งที่มา

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๑/๕๓๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๒

เรื่องที่ ๔
เบิกเงินจัดโครงการอันเป็นเท็จ ผิดวินัยร้ายแรง

๑. ข้อเท็จจริง

นาย ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ สังกัดหน่วยงาน ข เป็นเจ้าหน้าที่ประจำโครงการฝึกอบรมหลักสูตรอบรมข้าราชการระดับกระทรวง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ในระหว่างวันที่ ๒๖ – ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการเงินของโครงการดังกล่าว ได้ยืมเงินทดรองจำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ซึ่งหลังโครงการเสร็จสิ้น นาย ก. มีหน้าที่ส่งหลักฐานการจ่ายเงินและเงินเหลือจ่ายที่ยืมไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แต่นาย ก. ได้จัดทำเอกสารใบสำคัญรับเงินค่าสมนาคุณวิทยากรอันเป็นเท็จและปลอมลายมือชื่อวิทยากรในใบสำคัญรับเงินและได้นำไปใช้เป็นหลักฐานการจ่ายประกอบการหักล้างเงินยืมของโครงการดังกล่าวจำนวน ๗๔,๐๐๐ บาท ต่อมาหน่วยงาน ข. ได้มีการดำเนินการทางวินัยกับนาย ก โดยมีคำสั่งลงโทษไล่นาย ก ออกจากราชการ นาย ก. ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ซึ่งต่อมา ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ นาย ก. จึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว

๒. หลักปฏิบัติราชการ

เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ในชั้นการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง พยานซึ่งเป็นผู้เสียหายที่ได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรจำนวนห้าราย ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่าไม่ได้เป็นวิทยากรบรรยายในระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ รวมทั้งไม่ได้ลงลายมือชื่อชื่อรับเงินค่าสมนาคุณวิทยากรในวันดังกล่าว ลายมือชื่อที่ปรากฏในใบสำคัญรับเงินวันที่ ๒๘ - ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน ซึ่งพยานที่เป็นวิทยากรทั้งห้ารายดังกล่าวมีตำแหน่งหน้าที่ในระดับสูง ย่อมให้ถ้อยคำตามความจริง และไม่มีเหตุผลใดที่จะให้การปรักปรำผู้ฟ้องคดี ประกอบกับเมื่อพิจารณาผลการตรวจพิสูจน์ของกองพิสูจน์หลักฐานกลางปรากฏว่า ใบสำคัญรับเงินที่ผู้ฟ้องคดีกรอกรายละเอียด รวมทั้งการลงลายมือชื่อ “ผู้รับเงิน” และลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีในฐานะ “ผู้จ่ายเงิน” เป็นหมึกที่มีคุณสมบัติทางฟิสิกส์เป็นอย่างเดียวกัน ซึ่งการตรวจสอบทางนิติวิทยาศาสตร์ถือเป็นหลักฐานยืนยันได้อย่างมั่นคง ดังนั้น พฤติการณ์แห่งการกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดทำเอกสารใบสำคัญรับเงินค่าสมนาคุณวิทยากรอันเป็นเท็จและปลอมลายมือชื่อวิทยากรในใบสำคัญรับเงินดังกล่าว และเมื่อผู้ฟ้องคดีนำใบสำคัญรับเงินอันเป็นเท็จดังกล่าวไปใช้เป็นหลักฐานการจ่ายประกอบการหักล้างเงินยืมของโครงการ จึงเป็นการกระทำโดยเจตนาทุจริตทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับประโยชน์โดยมิชอบ เป็นจำนวนเงิน ๗๔,๐๐๐ บาท และสำนักงาน ข. ได้รับความเสียหาย การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ การที่หน่วยงาน ข. มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และการที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ จึงชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามมาตรา ๘๕ (๑) และ (๔)

๔. แหล่งที่มา

๑. หนังสือแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครอง เล่มที่ ๑๒

๒. คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟ. ๓/๒๕๖๕

นายจิตติพัฒน์ พินธุทอง
กลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เรื่องที่ ๕
มียาเสพติดไว้ในครอบครองโทษถึงไล่ออก

๑. ข้อเท็จจริง

นาย ป. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ สังกัดกรม ร ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการ นาย ป. ได้ปฏิบัติหน้าที่เวรดังแต่เวลา ๑๖.๓๐ น. – ๐๘.๓๐ น. ต่อมาเวลาประมาณ ๒๑.๔๐ น. ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรจับกุม โดยในบันทึกการจับกุมดังกล่าวได้ระบุถึงพฤติการณ์การตรวจค้นรถยนต์ ยี่ห้อเชฟโรเล็ต ของนาย ป สรุปได้ความว่า ในการตรวจค้นรถยนต์คันดังกล่าวนั้น พบยาไอซ์ เป็นชนิดเกล็ดสีขาวขุ่น จำนวน ๖ ถุง รวมประมาณ ๖ กรัม อาวุธปืนชนิดออโตเมติก ขนาด ๙ มม. ยี่ห้อเบเร็ตต้า รุ่น ๙๒ FS สแตนเลส จำนวน ๑ กระบอก อาวุธปืนชนิดรีวอลเวอร์ ขนาด .๓๕๗ ยี่ห้อแอนด์เวสสัน ขนาดลำกล้อง ๔ นิ้ว จำนวน ๑ กระบอก โทรศัพท์ จำนวน ๒ เครื่อง และอุปกรณ์เสพยาไอซ์ ซึ่งนาย ป. ให้การปฏิเสธว่า ยาไอซ์ และโทรศัพท์ จำนวน ๒ เครื่องนั้น ไม่ใช่ของตน และอาวุธปืน จำนวน ๒ กระบอกนั้น ไม่ใช่อาวุธของตนเช่นกันเนื่องจากตนได้รับจำนามา เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงแจ้งข้อกล่าวหาให้นาย ป. ทราบว่ามียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาไอซ์) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมายและมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนอาวุธปืน ต่อมาอธิบดีกรม ร. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณีที่นาย ป. ถูกจับกุมดังกล่าว รวมทั้งมีคำสั่งให้นาย ป. ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา โดยผลการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนเห็นควรลงโทษปลด นาย ป. ออกจากราชการ ส่วนอธิบดีกรม ร. เห็นควรลงโทษไล่นาย ป ออกจากราชการ อ.ก.พ. กรม ร. พิจารณาแล้วมีมติให้ลงโทษไล่นาย ป. ออกจากราชการ อธิบดีกรม ร. จึงมีคำสั่งลงโทษไล่ นาย ป. ออกจากราชการ จากนั้น นาย ป. จึงได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกต่อ ก.พ.ค.

๒. หลักปฏิบัติราชการ

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ป. เป็นข้าราชการมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาไอซ์) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย อีกทั้งยังมีอาวุธและเครื่องกระสุนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนอาวุธปืน จนถูกจับกุมดำเนินคดีนั้น พฤติการณ์เป็นการทำให้เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นการไม่ปฏิบัติตามนโยบายของกรม ร. และไม่สนองต่อนโยบายของรัฐบาลที่ให้ความสำคัญต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ การกระทำของนาย ป. จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และโดยที่พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐ บัญญัติกรณีที่ข้าราชการมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ การที่ อ.ก.พ. กรม ร มีมติให้ลงโทษไล่นาย ป. ออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจกำหนดระดับโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณีตามมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเหมาะสมกับความผิดและเป็นธรรมแล้ว การใช้ดุลพินิจกำหนดระดับโทษไล่นาย ป. ออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การที่อธิบดีกรม ร. สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ก.พ.ค. จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๔) และมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง

๓.๒ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐

๔. แหล่งที่มา

คำวินิจฉัย ก.พ.ค. เรื่องดำที่ ๕๘๒๐๑๖๕ เรื่องแดงที่ ๐๐๓๗๘๒๖๐

นางสาวสุดารัตน์ เดชสุวรรณ
กลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เรื่องที่ ๖

การดำเนินการทางวินัยข้าราชการฝ่ายพลเรือน

กรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือนที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้แล้ว และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีเดียวกัน

๑. ข้อเท็จจริง

กรม ก. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานขนส่ง ๖ และนาย ป. เจ้าหน้าที่ขนส่ง ๔ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมาได้รับแจ้งจากสำนักงาน ป.ป.ช. ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการได้สวนข้อเท็จจริงนาย ป. เจ้าหน้าที่ขนส่ง ๔ กรม ก. จึงหารือว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงนาย ป. เจ้าหน้าที่ขนส่ง ๔ แล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการสอบสวนนาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานขนส่ง ๖ และ/หรือนาย ป. เจ้าหน้าที่ขนส่ง ๔ ต่อไปหรือไม่

๒. หลักปฏิบัติราชการ

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้แล้ว กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนและวิธีพิจารณาดำเนินการเป็นลำดับทำให้เห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ว่าประสงค์ให้คณะกรรมการสอบสวนตลอดจนผู้บังคับบัญชาดำเนินการเกี่ยวกับการสอบสวนและพิจารณาไปตามลำดับจนเสร็จกระบวนวิธีการ และไม่ได้ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือระงับการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนที่ได้สั่งแต่งตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วแต่อย่างใด นอกจากนี้คณะกรรมการกฤษฎีกายังได้เคยพิจารณามีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไม่มีบทบัญญัติใดบัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงข้อกล่าวหาใดแล้ว ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้ถูกกล่าวหานั้น ต้องยุติการดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องคงมีบัญญัติไว้แต่เพียงว่าเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณามีมติแล้วว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดให้ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่เพื่อผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก เมื่อปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้มีมติชี้มูลความผิดนาย ก. ผู้บังคับบัญชาก็ยังคงมีหน้าที่ตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่จะต้องดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยต่อไป ดังนั้น กรณีตามที่หารือนี้ กรม ก. จึงต้องดำเนินการสอบสวนทางวินัยนาย ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานขนส่ง ๖ และนาย ป. เจ้าหน้าที่ขนส่ง ๔ ต่อไป

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ (ปัจจุบัน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘)

๓.๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๙ (ปัจจุบัน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๗ และมาตรา ๙๐)

๔. แหล่งที่มา

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๑/ล ๓๒ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๕

นางสาวภวิชญ์พร นันทศรี
กลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น